

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 49. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm1604.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ja, m. H., den *Friheds-Støtte* lige uden for Vesterport, det er et herligt Mindesmærke, som fornøjer mig næsten hver Gang, jeg ser den, og vilde fornøje mig dobbelt, naar der ingen Skildvagt stod, som mit Øje er blevet afvant med i England, hvor man i mine Tanker meget rigtig finder, at de offentlige Mindesmærker, som virkelig minde Folket om noget godt, har sin bedste Vagt i Folke-Aanden, og maa allenfals hellere taale lidt af Kaadhed, for med Æren at blive gamle ved Folkets Ærbødighed. Imidlertid baade med og uden Skildvagt er den Frihedsstøtte mig usigelig kjær, ikke blot fordi den er ældre end 50det franske Frihedstræ, men ogsaa fordi den ikke er rejst af en Hovedstads Pøbel for *sin* Frihed, som altid er det stores og det ædles værste Trældom, men rejst af Hovedstadens Borgerskab for Bondens Frihed, som i det mindste hos os vil være Aandens, Modersmaalets og alle gavnlige Kræfters Frihed, saa ligesom i Høstgildet Morgen-Lærken slog paa Frihedsstøtten, saaledes er jeg vis paa, at Aften-Lærkerne vil flokkevis opsvinge sig fra den og slaa Himlen et godt Stykke nærmere. Ja, det er underligt, hvor idyllisk alt historisk gestalter og forbinder sig i Danmark; thi skjønt *Høstgildet* naturligvis skal tænkes i en Landsby, ikke for nær ved Kjøbenhavn, saa tales og synges der dog, som det holdtes omkring Friheds-Støtten paa Vesterbro, og dør passer aabenbar det hele, mens alt er meget for pynteligt, fint og smagfuldt til at findes naturligt i en sælandsk Landsby endnu 1840, endsige da 1790. Og saaledes maatte det netop være, for at tækkes Kjøbenhavnere, ikke blot dem, der nærmest skulde beundre det paa Skuepladsen og eftersynge Viserne, men især behage *den* Kjøbenhavner, som gjorde Viserne og var Mester for det hele; og saaledes kom Høstgildet paa den naturligste Maade af Verden til at udtrykke Forholdet mellem den fri Bonde og Hovedstadens Borgerskab, ja, til at være et yndigt Forvarsel om den fine, men naturlige, danske Smag, der i Bonde-Tiden, under levende Vexelvirkning mellem Landet og Hovedstaden, vil udvikle sig.